

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.3.2013
(Cour constitutionnellen (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Belgacom SA, Mobistar SA ja KPN Group Belgium SA v. Belgian valtio**

(Asia C-375/11) ⁽¹⁾

(Televiestintäpalvelut — Direktiivi 2002/20/EY — 3 ja 12–14 artikla — Radiotaajuuksien käyttöoikeudet — Radiotaajuuksien käyttöoikeuksista kannettavat maksut — Kertamaksuna suoritettavat maksut radiotaajuuksien käyttöoikeuksien jakamisesta ja uudistamisesta — Laskutapa — Olemassa olevien oikeuksien muuttaminen)

(2013/C 156/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour constitutionnelle

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Belgacom SA, Mobistar SA ja KPN Group Belgium SA

Vastaaja: Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour constitutionnelle (Belgia) — Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21) 3, 12 ja 13 artiklan ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa matkapuhelintaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien haltijat veloitetaan maksamaan kertamaksu sellaisten valtuutusten osalta, jotka koskevat matkapuhelinverkon perustamista ja hyödyntämistä niiden alueella 15 vuoden ajan — Operaattoreiden yksittäisten käyttöoikeuksien jakaminen — Uusien käyttöoikeuksien saajiksi ehdolla olevien operaattoreiden velvollisuus maksaa vuosimaksujen lisäksi kertamaksu, jonka suuruus määräytyy huutokaupalla — Hyväksyttävyyys

Tuomiolauselman

1) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 12 ja 13 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että jäsenvaltio velvoittaa matkapuhelinoperaattorit, jotka ovat radiotaajuuksien käyttöoikeuksien haltijoita, maksamaan sekä uudesta radiotaajuuksien käyttöoikeuksien hankinnasta että niiden uudistamisesta kertamaksun, joka täydentää taajuuksien jakamisesta suoritettavaa vuosittaista maksua, jolla pyritään edistämään voimavarojen mahdollisimman tehokasta käyttöä, ja maksua, jolla katetaan valtuutuksen hallinnointikulut, jos kyseisillä maksuilla pyritään tosiasiallisesti varmistamaan kyseessä olevien radiotaajuuksien merkitsemien voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö, jos ne ovat objektiivisesti perusteltavissa, avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseensa nähden oikeasuhteisia ja jos niissä otetaan huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002

annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa esitetyt tavoitteet, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.

Radiotaajuuksien käyttöoikeuksista perittävän kertamaksun määrittäminen joko taajuuksien lukumäärän ja niiden kuukausien lukumäärän, joita käyttöoikeudet koskevat, mukaan lasketun aieman kertaluonteisen toimilupamaksun määrän tai huutokaupalla vahvistettujen maksujen määrien perusteella voi samojen edellytysten täytyessä olla asianmukainen tapa radiotaajuuksien arvon määrittämiseksi.

- 2) Direktiivin 2002/20 14 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio velvoittaa matkapuhelinoperaattorin maksamaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen maksun, jos tällainen muutos on objektiivisesti perusteltu ja oikeasuhteinen ja siitä on ilmoitettu etukäteen kaikille asianomaisille osapuolille, jotta nämä voivat ilmaista näkemyksensä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava pääasian olosuhteiden valossa.
- 3) Direktiivin 2002/20 14 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio velvoittaa matkapuhelinoperaattorin maksamaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen maksun.

⁽¹⁾ EUVL C 282, 24.9.2011.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 11.4.2013
(Nejvyšší správní soudin (Tšekien tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Blanka Soukupová v. Ministerstvo zemědělství**

(Asia C-401/11) ⁽¹⁾

(Maatalous — EMOTR — Asetus (EY) N:o 1257/1999 — Maaseudun kehittämistuki — Varhaiseläketuki — Luopuja, joka on luovutushetkellä vähintään 55-vuotias mutta ei vielä yleisessä eläkeiässä — Yleisen eläkeiän käsite — Kansallinen lainsäädäntö, jossa määritellään eläkeikä, joka vaihtelee sukupuolen perusteella sekä naisten osalta näiden kasvattamien lasten lukumäärän perusteella — Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon yleiset periaatteet)

(2013/C 156/10)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Blanka Soukupová

Vastaaja: Ministerstvo zemědělství